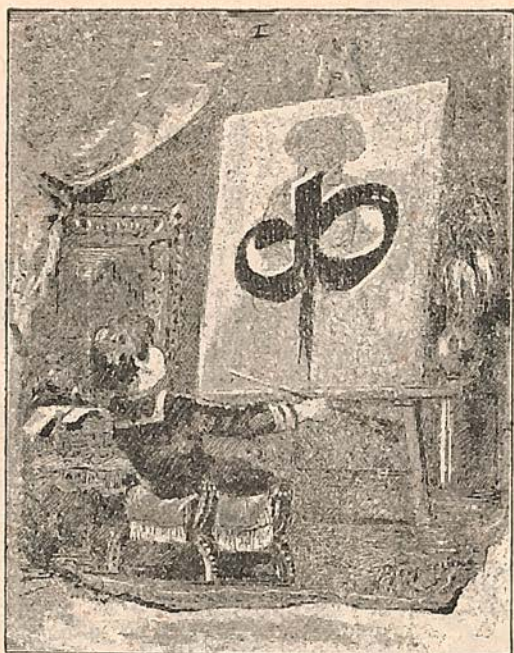

(Но вмѣсто картина, на платното излѣзе едно пѣтно).

Единъ пжтъ Славчо попиталъ дѣда си: „Дѣдо, какъ трѣбва да държа четката, за да нарисувамъ една картина?“

Дѣдо му казалъ: „Славчо, за да се научишъ да пишешъ картини, трѣбва по-напрѣдъ да се учишъ!“

— А гдѣ можъ се научи? — попиталъ славчо.

— Въ училището! — казалъ дѣдо му.

— Ето, Славчо, ти се радвашъ когато пѣнешъ нѣкоя пѣсень и се чудишъ какъ сж ъж написали. Но този, който ъж писалъ, се е училъ въ училището. Тѣ ѣ сжшо и съ картинитѣ — за да се научишъ да рисунашъ, трѣбва да се учишъ и то много да се учишъ.

Славчо се обѣщавалъ на дѣда си, че ще ходи въ училището и щѣлъ да се учи много, а най много щѣлъ да се учи по рисувание.